

गायः, सुगः, ग्रामगः, ^१ सिंहगायी, गापः, जिगासुः, ^२ जागाः ;	
गातव्यम्, गापयितव्यम्, जिगासितव्यम्, जेगीयितव्यम् ;	
गानीयम्, गापनीयम्, जिगासनीयम्, जेगीयनीयम् ;	
गेयम्, गाप्यम्, जिगास्यम्, जेगीय्यम् ;	
^३ ईषद्गानः-दुर्गानः-सुगानः ;	— —
गीयमानः, गाप्यमानः, जिगास्यमानः, जेगीय्यमानः ;	
गाथः, गापः, जिगासः, जेगीयः ;	
गातुम्, गापयितुम्, जिगासितुम्, जेगीयितुम् ;	
गीतिः- ^४ सङ्गीतिः, गापना, जिगासा, जेगीया ;	
गानम्, गापनम्, जिगासनम्, जेगीयनम् ;	
गीत्वा, गापयित्वा, जिगासित्वा, जेगीयित्वा ;	
प्रगीय, प्रगाप्य, प्रजिगास्य, प्रजेगीय्य ;	
गायम् २, } गापम् २, } जिगासम् २, } जेगीयम् २ ; }	
गीत्वा २, } गापयित्वा २, } जिगासित्वा २, } जेगीयित्वा २. }	

(394) “गाधू प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च”

(I-भ्वादिः-४. सक. सेट्. आत्म.) [अ]

“आत्मयापनं तत्साधनं च=प्रतिष्ठा । लब्धुमिच्छा=लिप्सा । एकत्र स्थापनं, सन्दर्भो वा ग्रन्थः । तत्र—आद्ये, अकर्मकः, इतरयोः सकर्मकः ।” इति माधवधातुवृत्तौ ।

गाधकः-धिका, गाधकः-धिका, जिगाधिषकः-धिका, ^५जागाधकः-धिका ;
गाधिता-त्री, गाधयिता-त्री, जिगाधिषिता-त्री, जागाधिता-त्री ;

1. ‘कर्तर्युपमाने’ (३-२-७९) इति णिनिः ।
2. यङन्तादचि, द्वित्वे, अभ्यासस्य दीर्घे च सति, ‘यङोऽचि च’ (२-४-७४) इति यङो लुकि रूपमेवं भवति ।
3. ईषदाद्युपपदेषु ‘आतो युच्’ (३-३-१२८) इति खलपवादो युच् ।
4. सोपसर्गेऽपि ‘स्थागापापचो भावे’ (३-३-९५) इति भावे क्तिन् ।
5. यङन्तात् आर्धधातुकप्रत्यये परतः सर्वत्र यकारलोपः, ‘अतो लौपः’ (६-४-४८) इत्यकारलोपः ।

[अ] ‘ग्रन्थे च’ इति पृथक्पात्रे विरलप्रयोगार्थः । इति क्षीरस्वामी ।